

dette Forhold, og at man ikke ønskede at gaa højere end til 1 200 Kr. for ikke at fordyre Forsikringen, og saaledes som Sagen nu ligger, er jeg enig med Ordføreren i, at det vil være rigtigst ikke at gøre nogen Forandring i Lovforslaget, men, hvis der skulde blive Tale om andre Forøgelse ved Revisionen, at lade dem, der var forsikrede til den da fastsatte Sum, vedblivende have Ret til at holde Forsikringen paa denne Sum; og hvis den ærede Ordfører mener at kunne give sin Tilslutning til, at dette bliver fremhævet som et Resultat af Forhandlingerne, vil det jo ogsaa til sin Tid kunne ses af dem, der skal forberede en eventuel Revision.

Den ærede Ordfører spurgte mig, hvorledes det stod sig med Gensidighedsaftalerne. I 1919 er der sluttet en Gensidigheds-traktat mellem Danmark, Norge og Sverige, og der er Forhandlinger i Gang med England og Argentina. Der er for Resten ogsaa af andre rettet en Del foreløbige Forespørgsler hertil, uden at det kan siges, at der er egentlige Forhandlinger i Gang.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Bemyndigelsen til at fritage Arbejdsgivere for at afgive deres Risiko er brugt, kan jeg oplyse, at Københavns Telefonselskab har faaet en saadan Fritagelse, indtil dets Koncession bliver bragt i Orden. Iøvrigt har Bemyndigelsen kun været brugt i ganske enkelte Tilfælde. Saaledes er den blevet benyttet overfor nogle Nonneselskaber, hvem denne Fritagelse er blevet indrømmet, forsaavidt angik Nonnerne, men ikke forsaavidt angik det ved Selskabernes virkende Personale. Fritagelsen er endvidere givet i et Par Tilfælde vedrørende danske Skibe, der var i Østasien, og som havde farvet Besætning; men det er altsaa i meget ringe Grad, denne Bemyndigelse er brugt.

Ordføreren (Kragh): Jeg takker den højtærede Minister for hans Stilling til de frivilligt forsikredes Forsikringssum og deler ganske den Betragtning, han derom fremsatte, at man, om det bliver fornødent, senere hen vil kunne tage under Overvejelse at lade Forsikringer, der er tegnede forud for Revisionen, blive staaende ved den Forsikringssum, til hvilken de er ansatte. Ligeledes takker jeg for de Oplysninger, Ministeren gav vedrørende de to Punkter, jeg berørte, og hvorom jeg rettede Forespørgsel til ham.

Jeg vil gerne angaaende Tilvænningserstatningen sige til det ærede Medlem (Levin-

sky), der talte paa Mindretallets Vegne, at der i Virkeligheden efter den hidtil gældende Lov er givet Tilvænningserstatning for Invaliditeter paa 15 à 20 pCt., idet den Erstatning, der ydes i saadanne Tilfælde, maa siges at være en Tilvænningserstatning; det har nemlig vist sig, at Folk, der ikke er kommet i større Grad til Skade, end udtrykt er ved de Procenttal, jeg har nævnt, i de allerfleste Tilfælde genvinder deres Arbejdsevne. I Tyskland, hvor Erstatning ydes i Form af en Invalidrente, foretager man med visse i Loven fastsatte Mellemrum Undersøgelse af Invaliditetens Omfang for derefter at kunne regulere Rentens Størrelse, og dér er det meget almindeligt, at Renteydelsen efter forholdsvis kort Tid bortfalder ved Invaliditeter, som er erkendte at ligge under ca. 20 pCt. Men noget andet er det for de mere svære Skader. Det er dér, hele Problemet kræver en nøjere Undersøgelse og Overvejelse, end det hidtil har faaet. Og jeg gaar i Overensstemmelse med Udvalgets Ønske herom ud fra, at en saadan Undersøgelse vil blive foretaget i den kommende Tid.

Jeg vil gerne i denne Sammenhæng henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa et andet Forhold, som sikkert vil være af meget stor Betydning for tilskadekomne. Det er dette, om man kunde etablere en organisk Forbindelse mellem Arbejderforsikring-Raadet og Hjemmet for Vanføre og derigennem her i Landet faa etableret et mere praktisk Arbejde for at hjælpe Personer, som er kommet til Skade under Arbejdet, til at blive arbejdsduelige gennem Uddannelse, Forsyning med kunstige Lemmer o. l., en Uddannelse og Udvikling, der i høj Grad, navnlig i de senere Aar, har fundet Sted i Udlandet, og som jeg tror det vilde være af Betydning, om vi i højere Grad, end Tilfældet hidtil har været, fik etableret herhjemme.

Endelig skal jeg kun i Anledning af de Bemærkninger, som paa Mindretallets Vegne blev fremsat til Flertallets Ændringsforslag under Nr. 1, sige, at vi har ikke ønsket, saaledes som jeg ogsaa før bemærkede, at gribe afgørende ind i Spørgsmaalet om, hvorvidt det maa findes rimeligt eller ej, at Landarbejderforbundet faar Indstillingsret til Arbejderforsikrings-Raadets Landbrugsafdeling. Det ærede Medlem, der talte paa Mindretallets Vegne, mente, at det var ganske naturligt, at Landarbejderforbundet fik denne Indstillingsret. Vi ønsker at overlade Afgørelsen af dette Spørgsmaal for det første til Landarbejderforbundet — man ved jo foreløbig ikke noget om, hvorvidt det ønsker denne